

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп.

№ 21 (262)

П'ятниця, 29 травня 1987 року.

Виходить раз
на тиждень

КАДРИ ВИРІШУЮТЬ ВСЕ

Минулого тижня відбулися загальноінститутські партійні збори, які обговорили «Завдання партійної організації по перебудові і роботі з кадрами в світлі вимог січневого [1987 р.] Пленуму ЦК КПРС». З доповіддю виступив секретар парткому О. Д. Азаров. Відзначалося, що підготовка висококваліфікованих інженерних кадрів знаходиться в прямій залежності від якості викладацького колективу. В нашому інституті працюють 527 викладачів, в тому числі 19 докторів наук, 273 кандидати. Гірвертає увагу той факт, що маємо 232 асистенти у віці понад 35 років, котрі не мають наукових ступенів. Старіння асистентського корпусу слід розглядати, як негативне явище. Ріст наукової кваліфікації має бути одним з найважливіших завдань партійної організації на поточну і наступну п'ятирічку. Треба підняти рівень викладачів з науковими званнями з 50—55 % до 70—75 при кількості докторів не менше десяти відсотків від загальної числа викладацького складу.

Викликає тривогу і той факт, що лише 34 проценти викладачів мають стаж роботи на виробництві. Це одна з причин слабких зв'язків кафедр з промисловими підприємствами. Перебудова вимагає корінним чином поправити це становище. Відповідна Постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР передбачає тривале (до одного року) стажування викладачів у галузях народного господарства на посадах спеціалістів. Проректору комуніст Ю. А. Карпову необхідно в найкоротший строк спланувати й організувати стажування викладачів випусканих кафедр на найпереводніших підприємствах.

Якість підготовки спеціалістів не можна вирішувати старими методами. Те, що було добре 5—10 років назад, не може задовольняти нас сьогодні, а тим паче завтра. Особливої гостроти в умовах перебудови набуває глибина, спрямованість фундаментальних знань, забезпечення безперервності фізико-математичної підготовки інженерів, комп'ютеризація і технізація всього навчального процесу. Настала пора чітко за спеціальностями профілювати математичні курси, котрі забезпечують групи факультетів, як це зроблено в Київському політехнічному інституті. Завкафедрою вищої математики комуніст Ю. І. Волкову необхідно разом з деканами факультетів, методичними радами розпочати цю роботу найближчим часом.

Слабким поки-що залишається зв'язок частини наших професорів і доцентів з студентами під час занять і особливо в післянавчальний час. Професори тт. Пономарчук, Огородников, Коваленко мають лекційне навантаження не більше ста годин на рік, не ведуть лабораторних і практичних занять, мало проводять зустрічей і бесід зі своїми вихованцями. Природно, що це призводить до поверхового знання студентських запитів і проблем, падіння авторитету самих викладачів. Ректорату треба якнайшвидше перебудувати організаційні форми навчально-виховної роботи, визначити конкретну особу, яка б відповідала за цю ділянку.

Значне місце в доповіді було приділено розвитку вузівської науки. В склад парткому і партійних бюро вводяться відповідальні за наукову діяльність товариші, при парткомі створена комісія по контролю за науковою діяльністю адміністрації, в центрі уваги парткому, цехових організацій знаходяться питання підготовки науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації. Але перебудуватися треба ще багато в чому. Особливу увагу слід звернути на роботу з резервом майбутніх вчених. Підбір кандидатів на здобуття вчених ступенів і звань, як і затвердження тем дисертацій, необхідно здійснювати при широкому обговоренні їх наукових і морально-політичних якостей в трудових колективах. Надзвичайно важливо підвищити роль дискусії при обговоренні рівня науково-дослідних робіт, статей, викоринити формалізм, принципово оцінювати актуальність, новизну і практичну цінність дисертаційних робіт.

Особлива роль в підготовці наукових кадрів відводиться аспірантурі і докторантурі. В аспірантурі навчається 96 чоловік з 14 спеціальностей, однак ефективність її роботи ще не відповідає сучасним вимогам. Дуже багато «аспірантів-боржників» у професорів Друкованого, Пономарчука, Огородникова, доцента Шарейко.

Партком і ректорат серйозно стурбовані підготовкою докторів наук. Згідно плану 12-ї п'ятирічки нам щороку треба мати поповнення не менше, як з п'яти докторів. Керівникам наукових шкіл товаришам Кузьміну, Маликову, Стахову доцільно уже в нинішньому році домогтися відкриття докторантури. Треба викоринювати умови, за яких наукова діяльність підрозділів характеризується валовими показниками, що призводить до приписок і окомлювання, за що цілий ряд наших комуністів були притягнуті до суворой партійної відповідальності.

Істотний вклад в розвиток науки повинні внести СКІБ «Модуль». Треба більш енергійно працювати над створенням тут сучасного дослідного виробництва, яке б дозволяло прискорювати створення зразків науково-дослідних розробок. Керівництво «Модуля» належить звернути першочергову увагу на зміцнення кадрового потенціалу науки. Зараз тут працює один доктор і шість кандидатів наук. Треба мати не менше 20 кандидатів. Тільки тоді можна вести мову про створення науково-дослідного інституту.

Для перебудови наукової діяльності інституту, вважає партком, найближчими роками треба на базі ВГІ та великих підприємств міста створити інженерний і міжгалузевий науково-технічний комплекс, концентрувати сили на перспективних напрямках і розробках, орієнтованих на перевищення світового рівня, визначити і утвердити пріоритетні наукові напрями, розроблювати в колективах вузу і надавати їм всемірну організаційну і матеріальну підтримку, наукову політику в розрізі гостпем вести на укладення довгострокових угод на великі об'єми при умові надання замовниками допомоги на пайове будівництво, культуру і побут, поставку сучасної обчислювальної техніки, обладнання і приладів, розширяти об'єми угод на передачу науково-технічних досягнень і впровадження винаходів.

Важливим напрямком перебудови є ідеологічна й ідейно-виховна робота. В доповіді була зосереджена увага на недоліках у цій сфері. Не може похвалитись успіхами ідеологічна комісія парткому, яку очолює Б. А. Вальчук. Вона, до речі, навіть повністю неукмплектована, не пред'являє її керів

рівник справжньої партійної вимогливості і до керівників секторів. Партбюро кафедри суспільних наук досі не визначило і організаційно не закріпило основних заходів по перебудові своєї діяльності, не справляє достатнього партійного впливу на перебудову роботи кафедр. Забули тут, що молодь тягнеться до живого марксизму-ленінізму, не визнає догматизму і схоластики, які, на жаль, ще стрічаються на лекціях, бесідах, диспутах, що проводяться в студентських гуртожитках.

Головна причина в тому, що живе спілкування викладачів з студентським колективом обмежується рамками навчального процесу. Незначний вклад суспільствознавців і у вивчення нових явищ і діалектичних суперечностей перебудови, її економічних важелів. За п'ять останніх років на кафедрах суспільних наук захищено докторську і одинадцять кандидатських дисертацій, деякі з них носили прикладний характер, але жоден висновок чи рекомендація не впроваджені в колективі інституту.

Значну допомогу повинні подати суспільствознавці в перебудові системи політичного й економічного навчання.

Успіх перебудови багато в чому залежить від роботи партійних організацій, їх виборних органів. Заслужує схвалення досвід роботи партбюро енергетичного факультету (секретар В. В. Степурін), де намагаються працювати демократичними методами, чітко визначили завдання низових ланок.

Доповідач зупинився також на проблемах поліпшення роботи з комсомолом, профспілками, загострив увагу на посилення авангардної ролі кожного комуніста. В обговоренні доповіді взяли участь комуністи В. Степурін, П. Солейко, В. Груминський, В. Демешко, Ю. Буреніков, І. Матвеев, І. Кузьмін, Ю. Данилюк, В. Шановський, О. Домбровський. В роботі зборів взяла участь і виступила секретар Ленінського райкому партії В. П. Лютворт. З обговорюваного питання збори прийняли розгорнуту постанову.

Важливим напрямком перебудови є ідеологічна й ідейно-виховна робота. В доповіді була зосереджена увага на недоліках у цій сфері. Не може похвалитись успіхами ідеологічна комісія парткому, яку очолює Б. А. Вальчук. Вона, до речі, навіть повністю неукмплектована, не пред'являє її керів

ОБЧИСЛЮВАЛЬНОМУ ЦЕНТРУ — 10 РОКІВ

1 червня 1977 р. на базі учбової лабораторії кафедри обчислювальної техніки створено лабораторію загальноінститутську, якій судилося започаткувати обчислювальний центр нашого вузу.

Починали досить скромно: 16 працівників, технічна база — чотири ЕОМ другого покоління, роботи велися в одну зміну, і всі виключно були пов'язані з розрахунками дрібних учбових завдань. Організаційно структура ОЦ змінилася із введенням в експлуатацію машини третього покоління — ЕС-1020. З цього періоду помітно збільшується об'єм обчислювальних робіт не тільки в учбовому процесі, але й

Біля джерел створення ОЦ стояли нинішні начальники секторів А. А. Коренний, В. В. Герасименко, начальники ЕОМ В. С. Калайда, І. Д. Прокопов, Н. Р. Зубкова, старші інженери Л. В. Григун, С. Д. Бабенко, Є. М. Слічний, інженер Л. Т. Капіцька. Звісно, за ці роки наш центр поповнився багатьма новими спеціалістами (зараз їх 115). І переважна більшість із них працює самовіддано, творчо. За минулі 10 років поряд з потужним головним ОЦ, який має у своєму складі 8 підрозділів, з активною участю ряду кафедр і обчислювального центру створено його філіали. Всі вони спі-

у забезпеченні наукового дослідництва, закладається начало розробок і впровадження автоматизованих систем управління, поповненню фонду алгоритмів і програм.

Вже у 1978 р. об'єми обчислювальних робіт зросли більш як у 5 разів. Ще через рік ці потужності подвоюються за рахунок введення ЕОМ ЕС-1022 і першої дисплейної станції ЕС-7906. Тоді ж з'явився і перший дисплейний клас.

До 1980 р. на ОЦ сформувалася стабільний колектив висококваліфікованих спеціалістів численністю 75 чол.

льно з факультетами і науково-дослідним сектором вирішують тридцять завдань з розрахунок на кінцевий результат — випуск висококваліфікованого інженера, котрий володіє обчислювальною технікою як інструментом у своїй практичній діяльності.

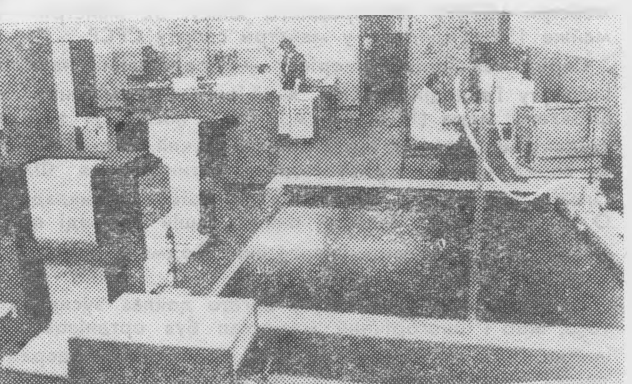
В умовах перебудови вищої школи колектив ОЦ стоїть у перших рядах розвитку цього процесу. Нині в інституті достатньо обчислювальних потужностей (ЕОМ ЕС-1055 М, ЕС-1022, СМ-3, СМ-4, АРМ-1, АРМ-2, дисплейні комплекси тощо). Активізувати наявні резер-

80-ті роки для нього стали етапом прискореного розвитку потужної матеріально-технічної бази, виконання великих об'ємів робіт, розвитком системного математичного забезпечення засобів обчислювальної техніки, впровадженням прогресивних методів її експлуатації. Головне — нарощувалися інтелектуальні можливості колективу, здатного нині вирішувати будь-які складні завдання.

ви, вести далі пошуки ефективного використання засобів обчислювальної техніки в інституті — значить, успішно вирішувати наші плани, значить, відповідати духові і велінню часу. У цьому бачить своє завдання працівників і справді творчий колектив ОЦ.

В. ШОЛОХОВ, директор обчислювального центру інституту, кандидат технічних наук.

На фото:

□ інженер Т. В. Колесник і старший технік Т. П. Уровська готують потужну ЕОМ ЕС-1055 М до роботи;

□ оператор Н. В. Савченко за центральним пультом машини;

□ зал зовнішньої пам'яті ЕОМ ЕС-1055 М.

Фото Р. Кутькова.

ПРОФСПІЛКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ СТУДЕНТІВ

21 травня відбулася профспілкова конференція студентів. На ній заслухано інформацію заступника голови профкому студентів А. Далахаджієва про хід виконання профспілковим комітетом рішень звітно-виборної конференції. В обговоренні її взяло участь

десять членів профспілки. Прийнято відповідну постанову.

Проведено також вибори чотирьох членів профкому замість тих, хто вибув. На організаційному засіданні профкому студентів його головою обрано В. Боднаря, заступниками — А. Далахаджієва і В. Алексеєва.

1 ЧЕРВНЯ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ

Снова день,
фанфарами трубя,
Брызнет светом
ярко-золотистым.

Пусть же будет
счастье у тебя
Вот таким же
солнечным и чистым!

ПОРТРЕТ ВИПУСКНИКА І ІНСТИТУТУ

ЙОГО КОЛЕКТИВНО ВІДТВОРЮЮТЬ СЬОГОДНІШНІ МОЛОДІ СПЕЦІАЛІСТИ — ВИХОВАНЦІ НАШОГО ІНСТИТУТУ, ВІДПОВІДАЮЧИ НА АНКЕТУ ЛАБОРАТОРІЇ СОЦІОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ (див. № 20 газети).

О КРЕМІ наші випускники відверто пишуть в анкеті, що їм дуже важко працювати через низький рівень знань, одержаних в інституті. Ось з яких дисциплін, на думку випускників, треба поліпшити підготовку студентів: програмування (для всіх спеціальностей), технологія машинобудування, металорізальні верстати, іноземна мова, обчислювальна техніка і програмування, телебачення, організація і планування виробництва, перехідні процеси електричних систем і ін.

Разом із тим випускники відзначають дисципліну, одержані з яких знання вважають цілком задовільними. Серед суспільних наук пріоритетне місце займає науковий комунізм, далі — вища математика, фізика, ТОЕ, теорія механізмів і машин, телемеханіка, імпульсні і цифрові пристрої, електричні машини.

Студенти під час навчання проходять громадсько

політичну практику, виробляючи цим самим у себе вміння активно діяти в громадському житті трудового колективу, де доведеться працювати. На запитання «Чи сприяють вашій участі в громадському житті колективу знання, одержані в інституті?» одержані відповіді: надають істотну допомогу — 32 проц., незначну — 42 проц., не допомагають — 26 проц. Цифри свідчать, що кафедри суспільних наук далеко іще не повною мірою відповідають вимогам ЦК партії про важливість вироблення у студентської молоді високої свідомості, громадянської активності. Очевидно, з цієї причини понад 27 проц. випускників відповіли, що ніякої участі в громадському житті своїх трудових колективів не беруть.

Поряд із цим 48 проц. опитаних молодих спеціалістів вибрані у своїх колективах до складу партійних, комсомольських і профспілкових органів, мають постійні доручення. Стрімкий вік бурхливого розвитку науки вимагає постійного підвищення політичного і технічного рівня особистості. Наші випускники усі однозначно відповіли, що вони постійно навчаються в системі партійного, комсомольського, політичного і технічного навчання. Багато з них підвищують свій рівень шляхом самоосвіти (вивчення технічної літератури, періодики і т. д.) Ряд молодих спеціалістів навчаються в університеті марксизму-ленінізму, в університеті технічного прогресу і школі комуністичної праці.

Для нас особливий інтерес являє те, наскільки активні випускники інституту у розвитку науково-технічного прогресу: їхня участь у впровадженні досягнень нау-

ки й техніки, пропаганда науково-технічних знань, участь у раціоналізаторській та винахідницькій роботі тощо. Опитування відповідає, що переважна більшість випускників (близько 75 проц.) беруть участь у різних формах росту НТП своїх підприємств, організацій та установ.

Ще один важливий аспект становлення молодого спеціаліста — труднощі перших його самостійних кроків. Серед них випускники називають такі: слабе знання структури і управління підприємством; відсутність необхідних знань з інженерної педагогіки, психології, досвіду роботи з підлеглими; погані умови праці, недостатній рівень організації робочого місця; відсутність на підприємстві необхідної нової технічної літератури; слабкі знання із спеціальних дисциплін, а також іноземної мови; погані знання електронно-обчислювальної техніки, відсутність досвіду роботи на ЕОМ; велика плинність кадрів.

В. БОНДАР, зав. кафедрою наукового комунізму.

М. СИНЕЛЬНИК, Ж. ХЛИСТОВА, старший лаборант.

(Закінчення буде).

Імені Лялі Ратушної

З кожним роком набирає визнання Всесоюзний легкоатлетичний меморіал, присвячений пам'яті Героя Радянського Союзу комсомолки-підпільниці Лялі Ратушної, який проводиться на базі нашого інституту. Це не випадково. Саме кафедра фізвиховання Вінницького політехнічного і наш спортклуб у 1972 р. виступили ініціаторами проведення таких змагань. Нині це вже не тільки спортивні поєдинки, а цілий комплекс політичних, культурних і спортивних заходів.

Учасники та гості надовго запам'ятають цьогорічну церемонію відкриття меморіалу. Участь тут брали піонери, юнарії, воїни Вінницького гарнізону, спортсмени-парашутисти, які приземлились на поле стадіону (серед них майстер спорту Володимир Пшикін, Андрій Москаленко, Ігор Дзюба, Анатолій Семечко та першорядник Ярослав Берендович).

І ось лунають слова ректора І. В. Кузьміна: «Головному судді змагань — судді всесоюзної категорії Кулику приступити до проведення змагань!».

І вже перші результати досить високі: в стрибках у висоту з розбігу алмаатинка Наталя Лёзова показує 180 см., а киянин Олександр Гречко у метанні диска — 59 м. 44 см. Приємно, що друге і третє місця посіли представники нашого інституту — студент машинобудівного факультету Валерій Крижанівський і співробітник кафедри фізвиховання Геннадій Власюк.

Протягом двох днів студенти, викладачі нашого вузу, любителі легкої атлетики мали змогу побачити на доріжках та секторах стадіону «Олімп» багатьох відомих атлетів, серед них — Євгена Анікіна, учасника Московської Олімпіади, учасника чемпіонату світу Анатолія Крохмалюка, чемпіона Радянського Союзу Олександра Загоруйка, учасницю Ігор доброї волі у Москві Любов Телеман. А взагалі про високий рівень змагань свідчить те, що серед їх учасників було 3 майстри спорту міжнародного класу, 32 майстри і майже 150 кандидатів у майстри спорту СРСР.

Серед чемпіонів меморіалу — представник нашого інституту Геннадій Власюк, який виграв змагання у штовханні ядра (19 м. 55 см.). Третє місце тут зайняв студент машфаку Валерій Крижанівський, а друге місце серед жінок у цьому виді — п'ятикурсниця ФАМ Оксана Жестовська. Всі вони тренуються у викладача О. М. Потапової. Залікові очки нашої команді принесли також студенти-енергетики Людмила Чорна і Леонід Лисюк.

Колектив нашого інституту багато доклав зусиль до того, щоб і цьогорічний меморіал був організований добре. Ось як оцінив це член президії федерації легкої атлетики України С. А. Донської: «Висловлюємо подяку організатору змагань, які пройшли на високому рівні в атмосфері дружби. Бажаємо колективу Вінницького політехнічного нових звершень у розвитку фізкультури і спорту».

В. ОЛІЙНИК,

наш громадський кореспондент.

ЙДЕ ПЕРЕБУДОВА

У ВИРІШЕННІ завдань перебудови, які стоять перед нашим інститутом, не останнє місце займають учбово-методичні кабінети суспільних наук. Для активізації їх діяльності ще 1976 року на базі кабінетів історії КПРС, філософії, політекономії і наукового комунізму було створено об'єднаний читальний зал з повноцінним книжковим і газетно-журнальним фондами. Тут створили картотеку з тематики усіх соціальних, економічних дисциплін, а також по темах політичної і економічної освіти, постійно оформлялися виставки. Зал працював у дві зміни — від 9 до 21 год. Отож, завжди можна було отримати кваліфіковану консультацію при підготовці до семінарів, конкурсів, написанні рефератів, доповідей тощо.

Не випадково в тому залі охоче працювали не лише студенти і викладачі кафедр суспільних наук, слухачі системи партійної освіти і методологічних семінарів, а також ті, хто готувався до складання

кандидатських екзаменів.

І от з початком нинішнього навчального року об'єднаний читальний зал припинив

заняття академічних груп. Тобто доступ у новостворені читальні зали для студентів, викладачів і співробітників практично немож-

пер же передплачують аж по чотири примірники й... акуратно складають у книгосховищах.

А що сталося з читальним залом інститутської бібліотеки? Він як працював, так і працює у режимі читальних залів звичайних бібліотек. Ні рада кафедр суспільних наук, ні партбюро, ні зав. кафедрами суспільних наук належного контакту з цією читальнею не мають. Досить сказати, що тут відсутня картотека з тематики соціально-економічних дисциплін, нема програми з суспільних наук, за якою проводяться учбові заняття нинішнього навчального року.

Отож проведена реорганізація роботи учбово-методичних кабінетів кафедр суспільних наук скоріш усього, є результатом звички минулих літ «одностайно схвалювати і підтримувати» будь-який захід, «спущений згори». Так зробили реформу для проформи, на шкоду справі.

І. ФЕДІН, старший лаборант кафедри політекономії.

Реформа для проформи

своє існування. Без відома ради кафедр суспільних наук, парторганізації цих кафедр і парткому зал розформували під благовидним приводом створення читальних залів при кожній кафедрі. Правда, їх таки створили, на обладнання витратили немало коштів, та «новинка» виявилася мертвою народженою. Зали не працюють не стільки через відсутність книжкового фонду, скільки через те, що у визначених для них аудиторіях учбова частина планує (і вони проводяться)

ливий.

А чим же тепер займаються працівники читальних залів, люди, які в основному добре засвоїли суспільні науки, володіють знаннями бібліотечної справи? Вони стали охоронниками розділеного книжкового фонду колишнього об'єднаного залу та збирачами газет і журналів, яких ніхто не читає із названих вище причин. До речі, раніше для об'єднаного залу передплачувалося по одному примірнику періодичних видань і вони активно використовувалися. Те-

Редактор А. ЗАБЛОЦЬКИЙ.